

Assignment no-(II) By Ramandeep Kaur

ਨੋਟ: ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿਕਾਂਗੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਸਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਸੀਦੇ ਸੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੌਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਾਰ: ਲਿੱਕੀ ਦਾ ਨੀਲ ਪੱਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣਾ - ਲਿੱਕੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸੁਰਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਨੀਲ ਪੱਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਲਿੱਕੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੱਤ ਦੇ ਕਪੜੇ ਪਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਟੱਚਣ - ਝੁਮਣ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨੀਲਪੱਤੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਬੁਲੀਆਂ ਮੱਥਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੀ ਹੈ।

ਲਿੱਕੀ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ - ਲਿੱਕੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਿੱਕੇ - ਲਿੱਕੇ ਬੱਚੇ ਪੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੀਲਪੱਤੀ ਦੀ ਜੈ - ਜੈ ਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਡੀ ਬੋਰਾ ਜਾਦੂਰ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਲਿੱਕੀ ਨੀਲਪੱਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰ ਬਾਰੇ ਬੜੇ ਜਾਦੂਰ ਤੋਂ ਪੁਛਦੀ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਰਾਖਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮੱਥੀ ਬਣਾ ਕੇ ਟੁੱਫੀ ਦੇ ਕਣ ਤੇ ਬਿਧੜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨੀਲਪੱਤੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਫਰਿਆਹਾਂ - ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫਰਿਆਹਾਂ ਲੈ ਕੇ ਨੀਲਪੱਤੀ ਕੋਲ ਹਲ ਵਾਸਤੇ

Assignment no - ⑪ By Ramandeep Kaur

ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬੋਝ ਹੈ। ਕੰਮ ਲਾ ਕਰਨ ਤੇ ਸਜਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਲੇਬਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਥਿੰਨੀਪਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੋਕਾ ਯੁੱਗ ਬਹੁਤ ਮਾਧੁਨਿਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ ਮਨੁੱਸ਼ਾਹੀ ਜੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ - ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਧੁਨ ਧੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਧਣ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਹੁਣ ਸਿਹਤ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਵਧੀਆ ਕਰਨਗੇ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਮਾਧਣ ਭਵਿੱਖ ਸਵਾਰਨ ਦਾ। ਪਰ ਨੀਲਧਰੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਧਣੀਆਂ ਮਾਧੁਨੀਆਂ ਧਾਰਿਸ਼ਾ ਧੁਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਚਪਨ ਨਾ ਬਰਬਾਦ ਕਰੋ। ਵਕੀਲ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣੀ ਭਰਦਾ ਹੈ।

ਮੀਤਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣਾ - ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੀਲਧਰੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਵਿੱਚ ਮੀਤਰੀ ਦੀ ਥਾਂ ਅਕਸਰ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਧਿੱਛੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਸਟਮ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਤਰੀ ਕਹਿੰਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜੀ ਕੁਲਾ ਹੈ ਵਹਿਲੇ ਰਹਿ ਕੇ ਬਿਗੜ ਜਾਣਗੇ। ਭੈੜੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਵਕੀਲ ਗੱਲ ਕੱਟਦਾ ਹੋਇਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਸੂਮ ਦੰਗੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਫਸਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਿਵੇਂ ਫੁੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੀਤਰੀ ਮਨੁੱਸ਼ਾਹੀ ਸਲੇਬਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹਨ।

ਨੀਲਧਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ - ਗੱਲ ਕਦੇ ਸਾਡਾ - ਖਿਡਾ, ਕਦੇ ਮਾਧਿਅਮਕਰ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਸਕੂਲ ਮੈਲਜਮੇਂਟਾਂ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ। ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਨਾ ਧੁੰਦਿਲਿਆ। ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੀਲਧਰੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧੜਾਈ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਡ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਵਿਕਾਸ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਹੋਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨ ਤੇ ਸਿਰਫ ਧੜਾਈ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨੀਲਧਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ - ਸਾਡਾ - ਖਿਡਾ, ਬ੍ਰਿਜੀਥਲ, ਮੰਡੀ, ਮਾਧਿਅਮਕਰ ਨੀਲਧਰੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਨੀਲਧਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੌਣੇ ਜਾਦੂਗਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਾਧਿਅਮਕਰ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਬਣਾ ਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਵਿਹੜੇ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਧੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਮੰਮੀ-ਧਾਧਾ ਦਾ ਧਰਤ ਆਉਣਾ - ਮੰਮੀ - ਧਾਧਾ ਸ਼ਰਮਾ ਅਕਿਲ ਦੇ ਘਰੋਂ ਸੁੱਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੌਣ ਤੇ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਲਿੱਕੀ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਫੁੱਫੜ ਕੇ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਗਜ਼ਰੀ ਜਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੌਣ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਉਠ ਕੇ ਮਾਧਿਅਮਕਰ ਟਿਊਸ਼ਨ ਤੇ ਜਾ। ਜਦੋਂ ਮਾਮੀ ਘਰੋਂ ਚਲੇ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਧੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਿੱਕੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਟੁੱਟ ਕੇ ਚੁਰ-ਚੁਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Homework ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਿਕਾਈ ਅਤੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪੰਨਾ ਨੰਬਰ - (174) ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਭਾਗ (i, ii, iii, iv) ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ।